

ZGODBE VSAKDANA

Rišba: Tamara Korošec

Bogastvo odganja srečo in veselje

Bila sta mož in žena. Mož je bil vedno dobre volje, žvižgal je, pel je, žena pa je doma delala. Tudi mož je delal doma; neko obrt je imel. Pa je nesel na trg in to prodal. Vse je imel doma, kar je potreboval, nekaj pa je tudi kupil. Vedno je bil dobre volje - žvižgal in pel je. Potem pa je za njegovo srečo izvedel kralj in ga poklical na grad. "Kako moreš bit' ti tako dobre vol'e?" Mož pa pravi: "Ja, zakaj ne bi bil dobre vol'e? Vse kar rab'm za delo zaslužim ali pa kupim." "No, da pa ne boš tak revež, ti bom dal pa jaz en lonč denarja." In res mu je tisti kralj dal en lonec denarja.

Pride mož domov, pa ni bil nič več vesel. Nič več ni žvižgal in pel. "Ja kaj se je sedaj nar'dilo?" Kralj je izvedel o moževi nesreči in ga je še enkrat na grad poklical.

"Ja kaj je sedaj s t'boj? Sedaj sem ti d'nar dal, pa nisi več dobre vol'e."

"Sedaj imam pa take skrbi."

"Ja kakšne skrbi pa imaš?"

"Tako me skrbi, kako bi ta lonec napolnil, ki ni poln."

"Če nimaš hujšega, te bom pa jaz rešil. Kar meni ga daj, pa ti ga bom jaz napolnil."

Da mu tisti denar nazaj, kar pravi kralj: "Veš kaj, sedaj bova pa vsak svoje imela. Jaz bom imel denar, ti pa svoje."

In je mož šel domov in je spet bil dobre volje; spet je žvižgal in pel. Potem se je pa vsem čudno zdelo, da ko je denar imel, ni bil dobre volje, ko je bil pa brez denarja, je bil pa spet dobre volje. In je bil naslov tiste povesti: *Kjer je denar, pelje človeka v pogubljenje*. In to je lep primer za tiste, ki so tako pohlepni po denarju.

Pripovedovala je ga. Ančka Žagar iz Kopišč,
2. avgusta 1997.

Nikdar se ne premisli

Vaščani so vedeli povedati, da če si se nekam odpravil, pa si se med potjo premislil in nisi nadaljeval poti, se ti je gotovo pripetilo nekaj strašnega. Domačini so vedeli za več takih primerov, vendar je čas pozabe naredil svoje.

Pripovedoval je g. Peter Stele ml. iz Tunjiške mlake,
10. januarja 1998.

Grda beseda lahko človeka veliko stane

V Tunjicah je živel fant, ki je imel na obrazu polno bradavic. V Tunjicah je imel ugledano eno punco, ampak ta mu je rekla v obraz: "Tako si grd, takega te pa že ne maram!" Kasneje je drugega fanta vzela in prvi otrok, bil je sin, ki se jima je rodil, je bil ves v bradavicah.

Pripovedovala je ga. Ana Stele iz Tunjiške mlake, 10.
januarja 1998.

Na sveti večer nikar ne hodi k dekletu v vas

Včasih so ljudje znali povedati, da na sveti večer in na sveti dan ne smeš v vas hodit'.

En fant iz Tunjic je imel v Podgorju punco in je prišel na svet' večer k njej v vas. Okoli enajstih pa se je odpravil v Tunjice k polnočnici. Šel je čez gozd in slišal, kako so zvonovi zvonili in "skup' vabili". Pride čez Medvedov most, kar zasliši in vidi konja ter kočijo, kako se peljeta po reki Tunjici. nekaj časa je stal in gledal, potem pa je kar naenkrat planil v tek. Nič več ni tunjiških zvonov slišal, pa tudi polnočnice v Tunjicah ni videl. Samo naravnost domov je šel in se usedel za peč, tako ga je bilo strah.

Pripovedovala je ga. Slavka Lukan iz Podgorja pri
Kamniku, 14. marca 1999.